

APIS-HRISTOVICH

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 5. marca 2009*

V zadevi C-545/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Sofijski gradski sad (Bolgarija) z odločbo z dne 19. novembra 2007, ki je prispela na Sodišče 4. decembra 2007, v postopku

Apis-Hristovich EOOD

proti

Lakorda AD,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts (poročevalec), predsednik senata, T. von Danwitz, sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, E. Juhász in J. Malenovský, sodnika,

* Jezik postopka: bolgarščina.

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodni tajnik: N. Nanchev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 27. novembra 2008,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Apis-Hristovich EOOD E. Marcov in A. Andréev, odvetnika,

- za Lakorda AD D. Mateva in M. Mladenov, odvetnika,

- za bolgarsko vlado E. Petranova, D. Drambozova in A. Ananiev, zastopniki,

- za Komisijo Evropskih skupnosti N. Nikolova in H. Krämer, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7(1) in (2) Direktive 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL L 77, str. 20).

- 2 Ta predlog je bil vložen v sporu med Apis-Hristovich EOOD (v nadaljevanju: Apis) in Lakorda AD (v nadaljevanju: Lakorda), družbama bolgarskega prava, ki prodajata elektronske baze uradnih pravnih podatkov.

Pravni okvir

- 3 Cilj Direktive 96/9 je v skladu z njenim členom 1(1) „pravno varstvo baz podatkov v vseh oblikah“.

- 4 Za namene navedene direktive je pojem baza podatkov v njenem členu 1(2) opredeljen kot „zbirk[a] neodvisnih del, podatkov ali drugega gradiva, ki je sistematično in metodično razporejeno in individualno dostopno z elektronskimi in drugimi sredstvi“.

5 V skladu s členom 1(3) iste direktive se „[v]arstvo po tej direktivi [...] ne uporablja za računalniške programe, ki se uporabljajo za stvaritev ali delovanje elektronsko dostopnih baz podatkov.“

6 Člen 2 Direktive 96/9 določa:

„Ta direktiva se uporablja brez poseganja v določbe Skupnosti v zvezi s:

a) pravnim varstvom računalniških programov;

[...]“

7 Člen 3(1) navedene direktive uvaja varstvo z avtorsko pravico za „baze podatkov kot take, ki so zaradi izbora ali razporeditve svoje vsebine avtorjeva lastna intelektualna stvaritev“.

- 8 Člen 7 iste direktive, naslovljen „Predmet varstva“, uvaja pravico *sui generis* pod temi pogoji:

„1. Države članice predvidijo pravico izdelovalca baze podatkov, pri katerem je prišlo do kakovostno in/ali količinsko znatne naložbe v pridobivanje, preverjanje ali predstavitev vsebine, da prepreči neupravičeno jemanje izvlečkov in/ali ponovno uporabo celotne vsebine te baze podatkov ali njenega bistvenega dela, ocenjenega kakovostno in/ali količinsko.

2. V tem poglavju:

- a) ‚jemanje izvlečkov‘ pomeni stalni ali začasni prenos celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela na drug nosilec na katerikoli način in v katerikoli obliki;
- b) ‚ponovna uporaba‘ pomeni vsako obliko dajanja na voljo javnosti celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela z distribuiranjem primerkov, z dajanjem v najem, s sprotnim prenosom (on-line) ali drugimi oblikami prenosa. Prva prodaja primerka baze podatkov s strani imetnika pravic ali z njegovim privoljenjem v Skupnosti izčrpa pravico do nadzora ponovne prodaje tega primerka v Skupnosti.

Javno posojanje ni dejanje jemanja izvlečka ali ponovne uporabe.

3. Pravica iz odstavka 1 se lahko prenese, odstopi ali podeli z licenčno pogodbo.

4. Pravica, predvidena v odstavku 1, velja ne glede na upravičenost te baze podatkov do varstva z avtorsko ali drugimi pravicami. Poleg tega velja ne glede na upravičenost vsebine te baze podatkov do varstva z avtorsko ali drugimi pravicami. Varstvo baz podatkov s pravico, predvideno v odstavku 1, ne vpliva na pravice, ki obstajajo glede njihove vsebine.

5. Ponavljajoče se in sistematično jemanje izvlečkov in/ali ponovna uporaba nebistvenih delov vsebine baze podatkov, če so to dejanja, ki nasprotujejo normalni uporabi te baze podatkov ali neupravičeno škodijo zakonitim interesom izdelovalca baze podatkov, ni dovoljeno.“

- 9 V pravu Republike Bolgarije pravno varstvo baz podatkov ureja zakon o avtorski pravici in sorodnih pravicah (Zakon za avtorsko pravo i srodnite mu prava, *Darzhaven vestnik* št. 56 z dne 29. junija 1993), v dopoljnjeni različici, objavljeni v *Darzhaven vestnik* št. 73 z dne 5. septembra 2006 (v nadaljevanju: ZAPSP). Določbe člena 1(2) in (3) Direktive 96/9 so bile prenesene v člen 2, točka 13, dopolnilnih določb ZAPSP, določbe člena 7(1) in (2) navedene direktive pa v člena 93b in 93c(1) tega zakona.

Dejansko stanje v sporu o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 10 Družba Apis je pri Sofijski gradski sad (sodišče mesta Sofija) vložila tožbo, s katero predlaga, prvič, prenehanje domnevno nezakonitega jemanja izvlečkov in ponovne uporabe bistvenih delov njenih modulov „Apis pravo“ („Apis pravo“) in „Apis praktika“ („Apis sodna praksa“), ki sta del zaokroženega pravnega informacijskega sistema, in

sicer v času nastanka dejanskega stanja v glavni stvari „Apis 5x“, nato „Apis 6“, s strani družbe Lakorda in, drugič, povračilo škode, ki naj bi tožeči stranki v glavni stvari nastala zaradi ravnanja slednje.

- 11 Družba Apis zatrjuje, da je izdelovalec baz podatkov v smislu ZAPSP in da je izvedla znatno naložbo v zbiranje, preverjanje, sistemizacijo in posodabljanje podatkov, vsebovanih v „Apis pravo“ in „Apis praktika“. Glavne dejavnosti, povezane s to naložbo, naj bi bile oštevilčenje, pretvorba, popraviljanje, tehnična obdelava in uskladitev zakonskih besedil ter pravna obdelava.
- 12 Družba Apis zatrjuje, da so osebe, ki so najprej delale v njenem oddelku za obdelavo podatkov in ki so nato ustanovile družbo Lakorda, nezakonito izvlekle bistvene dele teh modulov, kar je slednji septembra 2006 omogočilo izdelavo in prodajo njej lastnih modulov, „Balgarsko pravo“ („bolgarsko pravo“) in „Sadebna praktika“ („sodna praksa sodišč“), ki sta del zaokroženega pravnega informacijskega sistema „Lakorda legis“.
- 13 Družba Apis navaja, da je družba Lakorda brez njenega dovoljenja iz modula „Apis pravo“ izvlekla prečiščena besedila več kot 19.700 dokumentov, kar ustreza veljavnim zakonskim aktom, s katerimi se spreminjajo ali razveljavljajo starejši akti, in aktom, ki niso zakonski. Poleg tega naj bi bilo več kot 2500 starejših različic zakonskih aktov iz obdobja med letoma 2001 in 2006 izvlečenih iz modula „Apis pravo“ in uporabljenih v sistemu „Lakorda legis“. Družba Lakorda naj bi tako izvlekla in ponovno uporabila 82,5 % vseh dokumentov, ki jih vsebuje navedeni modul, kar pomeni količinsko bistveni del vsebine tega modula.
- 14 Poleg tega naj bi po navedbah družbe Apis družba Lakorda 2516 še neobjavljenih sodnih odločb, ki si jih je prva priskrbela z odobritvijo zadevnih sodnih organov in jih je zbrala v svojem modulu „Apis praktika“, izvlekla iz njega in jih vključila v modul

„Sadebna prakcija“, kar po mnenju družbe Apis ob upoštevanju posebne vrednosti te še neobjavljene sodne prakse pomeni kakovostno bistveni del modula „Apis prakcija“.

- 15 Družba Apis trdi, da sta se jemanje izvlečkov in ponovna uporaba družbe Lakorda nanašala ne le na besedila dokumentov v modulih „Apis pravo“ in „Apis prakcija“, temveč tudi na podatke, povezane s temi dokumenti, kot so sklicevanja na zakonske definicije nekaterih izrazov in pojmov. Resničnost teh nedovoljenih ravnanj naj bi potrjevale značilnosti v modulih družbe Lakorda, ki so enake značilnostim v modulih družbe Apis, kot so zlasti redakcijske opombe, povezave do prevodov v angleški jezik, ukazi, polja, povezave in zgodovinski podatki o zakonodajnih aktih.
- 16 Družba Lakorda zanika vsakršno nezakonito jemanje izvlečkov in ponovno uporabo modulov družbe Apis. Zatrjuje, da je sistem „Lakorda legis“ plod samostojne znatne naložbe v višini 215.000 BGN. Ta sistem naj bi vzpostavila ekipa informatikov, pravnikov in upravljavcev, temeljil pa naj bi na izvirni programski opremi za ustvarjanje, posodabljanje in prikazovanje baz podatkov, ki naj bi omogočala hitrejše obdelovanje podatkov in dostop do njih kot drugi pravni informacijski sistemi. Poleg tega naj bi bila za njene module značilna bistveno drugačna zgradba od modulov družbe Apis.
- 17 Družba Lakorda trdi, da se je za izpeljavo projekta oprla na svoje zveze z različnimi nacionalnimi in evropskimi organi. Poleg tega naj bi uporabila vire, ki so dostopni javnosti, kot je *Darzhaven vestnik* (Uradni list Republike Bolgarije) in uradne spletne strani nacionalnih sodnih organov, kar naj bi pojasnjevalo veliko podobnost med vsebino teh modulov in modulov družbe Apis, pa tudi obstoj, čeprav omejen, podobnih značilnosti, kot jih imajo moduli družbe Apis, zlasti kar zadeva povezave do prevodov v angleški jezik in ukaze. Sicer pa v skladu z ZAPSP naj uradni akti državnih organov ne bi spadali v okvir varstva z avtorsko pravico.

- 18 Družba Lakorda dodaja, da je velika večina redakcijskih opomb in povezav v sistemu „Lakorda legis“ rezultat osebne zamisli, ki temelji na izjemno podrobni obdelavi, razvrstitvi in sistematičnem označevanju pregledanih aktov. Navedeni sistem naj bi tako vseboval 1.200.000 strukturiranih, posamezno dostopnih podatkov in več kot 2.700.000 povezav, zasnovanih po edinstveni metodi poizvedovanja in razvrščanja. Med drugim naj bi obstajale pomembne razlike med pregledanimi sodnimi odločbami v informativnih sistemih družb Lakorda in Apis, zlasti na ravni označevanja delov, ki naj bi bili bistveni za zadevno določbo. Kar pa zadeva tehnike urejanja besedila, značilne za module družbe Apis, naj bi te izhajale iz splošnih pravil postavljanja ločil, ki veljajo za bolgarski jezik.
- 19 Sofiyski gradski sad zatrjuje, da mora za ugotovitev obstoja kršitve v zadevi, ki mu je predložena, razložiti in uporabiti člen 93c(1) ZAPSP, ki je prenesel člen 7(2) Direktive 96/9.
- 20 Ob poudarjanju, prvič, da je v središču spora o glavni stvari vprašanje domnevnega nezakonitega jemanja izvlečkov s strani družbe Lakorda iz vsebine modulov družbe Apis in, drugič, da to vsebino sestavljajo akti državnih organov, ki se stalno spreminjajo, dopolnjujejo oziroma razveljavljajo, navedeno sodišče meni, da je treba za ugotovitev kršitve ZAPSP določiti trenutek, v katerem se je zgodilo domnevno jemanje izvlečkov, in ugotoviti, ali slednje pomeni stalni ali začasni prenos.
- 21 Glede na to, da slednja pojma nista opredeljena z ZAPSP, se predložitveno sodišče sprašuje, ali je treba za razlago izrazov „stalen“ in „začasen“ iz člena 7(2)(a) Direktive 96/9 uporabiti merilo, ki temelji na trajanju prenosa ali na obdobju shranjevanja izdelka iz izvlečka na drugem nosilcu. Sodišče meni, da bi, če bi bilo treba uporabiti drugo merilo, to pomenilo preverjanje, ali je bila baza podatkov, iz katere naj bi bili nezakonito vzeti izvlečki, trajno shranjena v strojni opremi („hardware“) in bi šlo za stalni prenos oziroma, nasprotno, ali je bila navedena baza podatkov v delovnem pomnilniku računalnika shranjena začasno in bi šlo za začasni prenos.

- 22 Ob upoštevanju navedb družbe Lakorda, po mnenju katere modula „Apis pravo“ in „Apis prakтика“ s količinskega vidika pomenita nebistveni del njenega sistema „Lakorda legis“, predložitveno sodišče med drugim meni, da je dolžno razložiti pojem količinsko bistvenega dela v smislu člena 7(1) in (2) Direktive 96/9. V zvezi s tem se sprašuje, ali je treba za preverjanje, ali je prišlo do jemanja izvlečkov, ki se nanaša na tak del, primerjati število podatkov, izvlečenih iz navedenih modulov, s številom podatkov v modulih družbe Lakorda, obravnavanih ločeno, ali nasprotno, skupaj.
- 23 Na podlagi trditve družbe Apis o tem, da so v modulu „Apis prakтика“ sodne odločbe, ki so bile pridobljene pri sodnih organih, katerih sodna praksa ni dostopna javnosti, se predložitveno sodišče sprašuje, ali je upošteveno merilo za presojo o obstoju kakovostno bistvenega dela vsebine baze podatkov v smislu člena 7(1) in (2) Direktive 96/9 dostopnost podatkov z vidika njihovega zbiranja ali informativna vrednost teh podatkov.
- 24 Nazadnje se predložitveno sodišče sprašuje, ali je treba zaradi ugotovitve obstoja jemanja izvlečkov v smislu člena 7 Direktive 96/9 primerjati ne le baze podatkov kot take, temveč tudi računalniške programe za njihovo upravljanje.
- 25 Sofijski gradski sad je zaradi težav pri razlagi prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Kako je treba razlagati in med seboj razmejiti pojma ‚stalni prenos‘ in ‚začasni prenos‘, da se [ugotovi]:

- ali je bilo izvedeno dejanje jemanja izvlečkov v smislu člena 7(2)(a) Direktive [96/9] iz baze podatkov, dostopne z elektronskimi sredstvi[;]

  - iz katerega trenutka je pri tem treba izhajati, da je bilo dejanje jemanja izvlečkov v smislu člena 7(2)(a) Direktive [96/9] izvedeno iz baze podatkov, dostopne z elektronskimi sredstvi[;]

  - kakšen pomen ima za presojo dejanja jemanja izvlečkov [dejstvo], da se je tako vzeta [izvlečena] vsebina baze podatkov uporabila za vzpostavitev nove in spremenjene baze podatkov?
2. Katero merilo je treba uporabiti pri razlagi pojma ‚jemanje izvlečkov bistvenega dela, ocenjenega količinsko‘, če so baze podatkov razdeljene in uporabljene v posameznih podskupinah, ki so samostojni tržni proizvodi? Ali je treba kot merilo uporabiti obseg baz podatkov v okviru celotnega tržnega proizvoda ali obseg baz podatkov v vsaki podskupini?
3. Ali je treba pri razlagi pojma ‚bistveni del, ocenjen kakovostno‘ kot merilo uporabiti okoliščino, da je neka vrsta podatkov, domnevno vzetih [izvlečenih] izdelovalcu, izhajala iz vira, ki ni splošno dostopen, tako da je bila pridobitev teh podatkov mogoča le z jemanjem izvlečkov iz baze podatkov ravno tega izdelovalca?
4. Katera merila je treba uporabiti za ugotovitev, ali je bilo izvedeno dejanje jemanja izvlečkov iz baze podatkov, dostopne z elektronskimi sredstvi? Ali se kot dokaz, da je bilo izvedeno dejanje jemanja izvlečkov, lahko upošteva, da ima izdelovalčeva baza podatkov posebno zgradbo, opombe, sklicevanja, ukaze, polja, [...] povezave

in redakcijska besedila, ti elementi pa obstajajo tudi v bazi podatkov storilca domnevne kršitve? Ali je pri tej presoji pomembna različna izvorna zgradba organizacije obeh med sabo primerjanih baz podatkov?

5. Ali računalniški program/sistem za upravljanje baze podatkov vpliva na ugotavljanje, ali je bilo dejanje jemanja izvlečkov izvedeno, če ni del baze podatkov?

6. Ker je v skladu z Direktivo [96/9] in sodno prakso Sodišča ‚bistveni del baze podatkov, ocenjen kakovostno in količinsko‘, povezan z bistvenimi naložbami v pridobivanje, preverjanje ali predstavitev baze podatkov – kako je treba razlagati te pojme v povezavi z javno dostopnimi zakonskimi akti in posameznimi akti državnih izvršnih organov, njihovimi uradnimi prevodi in sodno prakso?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost

- ²⁶ Družba Lakorda meni, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni potreben za rešitev spora o glavni stvari.

- 27 Družba Lakorda v zvezi s tem zatrjuje, da se ta spor ne nanaša na razlago pojmov, kot sta „jemanje izvlečkov“ ali „bistveni del vsebine baze podatkov“ v smislu Direktive 96/9. Trdi, da je pojem jemanja izvlečkov opredeljen v bolgarskem pravu in da je Sodišče že podalo razlago določb te direktive, na katere se nanaša predlog za sprejetje predhodne odločbe. Dodaja, da lahko glede domnevnega nezakonitega jemanja izvlečkov, ki se ji očita, predložitveno sodišče presodi dokaze, ki sta jih predložili stranki, ob upoštevanju tehničnih in računovodskih poročil, ki jih je zahtevalo in pridobilo za razrešitev spora o glavni stvari, ne da bi bilo potrebno posredovanje Sodišča.
- 28 V zvezi s tem je treba poudariti, da je na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišča le nacionalno sodišče, ki odloča v sporu in mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, ki jo je treba sprejeti, pristojno za presojo, glede na posebnosti zadeve, o tem, ali za izdajo sodbe potrebuje predhodno odločbo, in o pomembnosti vprašanj, ki jih zastavi Sodišču (sodbe z dne 15. decembra 1995 v zadevi Bosman, C-415/93, Recueil, str. I-4921, točka 59; z dne 31. januarja 2008 v zadevi Centro Europa 7, C-380/05, ZOdl., str. I-349, točka 52, in z dne 16. decembra 2008 v zadevi Michaniki, C-213/07, ZOdl., str. I-9999, točka 32).
- 29 Zato je Sodišče, kadar se predložena vprašanja nanašajo na razlago prava Skupnosti, v načelu dolžno odločati (glej zlasti sodbo z dne 25. februarja 2003 v zadevi IKA, C-326/00, Recueil, str. I-1703, točka 27, in zgoraj navedeno sodbo Michaniki, točka 33).
- 30 Sprejetje predhodne odločbe o vprašanju, ki ga postavi nacionalno sodišče, je mogoče zavrniti le, kadar je očitno, da zahtevana razlaga prava Skupnosti nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v glavni stvari, kadar gre za hipotetičen problem oziroma kadar Sodišče nima na voljo potrebnih dejanskih in pravnih elementov, da bi lahko koristno odgovorilo na postavljena vprašanja (glej zlasti sodbo z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra, C-379/98, Recueil, str. I-2099, točka 39, in zgoraj navedeno sodbo Michaniki, točka 34).

- 31 Vendar je treba ugotoviti, da za obravnavano zadevo ne velja nobeden od primerov, omenjenih v prejšnji točki. Nasprotno, opis pravnega in dejanskega okvira zadeve v glavni stvari, ki ga vsebuje predlog za sprejetje predhodne odločbe, kaže – kar je bilo sicer potrjeno na obravnavi – da je rešitev spora, ki je predložen predložitvenemu sodišču, odvisna zlasti od pridobitve vrste pojasnil glede pojmov „jemanje izvlečkov“ in „bistveni del“ vsebine baze podatkov, ocenjen kakovostno ali količinsko, v smislu člena 7 Direktive 96/9.
- 32 Dodati je treba, da v okviru postopka iz člena 234 ES, ki temelji na jasni ločitvi nalog med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, presoja zadevnih dejstev spada v pristojnost nacionalnega sodišča. Vendar lahko Sodišče, da bi koristno odgovorilo predložitvenemu sodišču, slednjemu v duhu sodelovanja poda vse smernice, ki se mu zdijo potrebne (glej sodbo z dne 1. julija 2008 v zadevi MOTOE, C-49/07, ZOdl., str. I-4863, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 33 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Utemeljenost

- 34 Prvo, četrto in peto vprašanje, ki jih je treba obravnavati skupaj, se nanašajo zlasti na pojem jemanja izvlečkov kot fizični prenos podatkov v okviru Direktive 96/9. Drugo, tretje in šesto vprašanje, ki jih je prav tako treba združiti zaradi skupne obravnave, se nanašajo predvsem na pojem bistvenega dela vsebine baze podatkov, ocenjenega kakovostno ali količinsko, v istem okviru.

Prvo, četrto in peto vprašanje v zvezi s pojmom „jemanje izvlečkov“ v smislu člena 7 Direktive 96/9

- 35 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče prosi za razlago pojmov „stalni prenos“ in „začasni prenos“, ki sta uporabljena v členu 7(2)(a) Direktive 96/9 za opredelitev pojma jemanja izvlečkov. Prav tako se sprašuje, prvič, v katerem trenutku naj bi prišlo do jemanja izvlečkov iz baze podatkov, dostopne z elektronskimi sredstvi, in drugič, ali dejstvo, da naj bi se vsebina, ki je bila izvlečena iz baze podatkov, uporabila za izdelavo nove spremenjene baze podatkov, lahko vpliva na presojo glede obstoja takega jemanja izvlečkov.
- 36 Četrto vprašanje se v bistvu nanaša na upoštevnost, prvič, okoliščine, da je vsebinske in tehnične značilnosti elektronsko dostopne baze podatkov najti v bazi podatkov domnevnega kršitelja pravice *sui generis*, in drugič, razlik v strukturi organizaciji zadevnih baz podatkov pri presoji, ali je prišlo do jemanja izvlečkov iz baze podatkov, dostopne z elektronskimi sredstvi.
- 37 S petim vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje, ali računalniški program, ki se uporablja za upravljanje baze podatkov, ne da bi bil del nje, vpliva na presojo, ali je bilo izvedeno dejanje jemanja izvlečkov.
- 38 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je pojem jemanja izvlečkov v členu 7(2)(a) Direktive 96/9 opredeljen kot „stalni ali začasni prenos celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela na drug nosilec na katerikoli način in v katerikoli obliki“.
- 39 Ker se pojem jemanja izvlečkov uporablja v različnih določbah člena 7 Direktive 96/9, je treba odgovore na preučena vprašanja umestiti v splošno sobesedilo tega člena (glej

v tem smislu sodbo z dne 9. oktobra 2008 v zadevi Directmedia Publishing, C-304/07, ZOdl., str. I-7565, točka 28).

- 40 Sodišče je glede izrazov, uporabljenih v členu 7(2)(a) Direktive 96/9, za opredelitev pojma jemanja izvlečkov in v zvezi z namenom pravice *sui generis*, ki jo je določil zakonodajalec Skupnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 9. novembra 2004 v zadevi The British Horseracing Board in drugi, C-203/02, ZOdl., str. I-10415, točke 45, 46 in 51, in zgoraj navedeno sodbo Directmedia Publishing, točke od 31 do 33), že razsodilo, da je treba ta pojem glede na sobesedilo navedenega člena 7 razumeti v širokem smislu, tako da zajema vsa nedovoljena dejanja prilastitve celotne vsebine baze podatkov ali njenega dela, ne glede na vrsto ali obliko uporabljenega postopka (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi The British Horseracing Board in drugi, točki 51 in 67, in Directmedia Publishing, točke 34, 35, 37 in 38).
- 41 Odločilno merilo v zvezi s tem je dejanje „prenosa“ celotne vsebine zadevne baze podatkov ali njenega dela na drug nosilec, ki je iste ali drugačne vrste kot nosilec navedene baze. Pri takem prenosu se predpostavlja, da je celotna vsebina baze podatkov ali njen del na drugem nosilcu, ki ni isti kot nosilec prvotne baze podatkov (glej zgoraj navedeno sodbo Directmedia Publishing, točka 36).
- 42 Kot izhaja iz določb člena 7(2)(a) Direktive 96/9, je treba v tem okviru v zvezi s prvim vprašanjem predložitvenega sodišča ugotoviti, da je nameraval zakonodajalec Skupnosti v pojem „jemanje izvlečkov“ v smislu navedenega člena 7 vključiti ne le dejanja „stalnega prenosa“, temveč tudi tista, ki ustrezajo „začasnemu prenosu“.
- 43 Kot je med obravnavo pojasnila Komisija Evropskih skupnosti, je bil namen navedenega zakonodajalca izrecno izključiti neko vrsto pravila *de minimis* pri razlagi in uporabi pojma „prenos“ v smislu člena 7 Direktive 96/9. Kot je sicer med obravnavo potrdila tudi Komisija, navedena direktiva ne določa nobene posebne pravne posledice glede na

to, ali je zadevni prenos stalen ali začasen. Vendar je lahko vprašanje stalnega ali začasnega prenosa glede na okvir obravnavanega nacionalnega prava pomembno pri presoji teže morebitne kršitve pravice *sui generis* izdelovalca baze podatkov ali obsega škode, ki jo je treba povrniti v zvezi s tako kršitvijo.

- 44 Tako kot trdi Komisija, obstaja razlika med stalnim in začasnim prenosom v obdobju hranjenja gradiva, izvlečenega iz izvorne baze podatkov, na drugem nosilcu. Za stalni prenos gre, če je navedeno gradivo trajno nameščeno na nosilcu, ki ni isti kot nosilec prvotne baze podatkov, medtem ko gre za začasni prenos, če je to gradivo za določeno krajše obdobje shranjeno na drugem nosilcu, na primer v delovnem pomnilniku računalnika.
- 45 Kar zadeva trenutek izvedbe jemanja izvlečkov iz elektronske baze podatkov, je treba šteti, da se ujema s trenutkom namestitve izvlečenega gradiva na drug nosilec, ki ni isti kot nosilec prvotne baze podatkov, ne glede na to, ali gre za stalno ali začasno namestitvev.
- 46 Sicer pa cilj prenosa ni pomemben za presojo obstoja jemanja izvlečkov. Tako ni pomembno, ali je cilj zadevnega dejanja prenosa izdelava druge baze podatkov – ki je konkurenčna prvotni bazi ali pa tudi ne – niti to, ali to dejanje spada v dejavnost – trgovsko ali ne – ki ni vzpostavitev baze podatkov (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Directmedia Publishing, točki 46 in 47 in navedena sodna praksa).
- 47 Kot je potrjeno v uvodni izjavi 38 Direktive 96/9, za razlago pojma jemanja izvlečkov prav tako ni pomembno, da prenos vsebine zaščitene baze podatkov na drug nosilec

vodi do drugačne razporeditve ali organizacije zadevnega gradiva od tiste, ki je značilna za izvirno bazo podatkov (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Directmedia Publishing, točka 39).

- 48 Zaradi zgoraj navedenega in upoštevajoč tehnične možnosti reorganizacije elektronskih baz podatkov, okoliščina, da je celota ali del vsebine take baze podatkov, zaščitene s pravico *sui generis*, v spremenjeni obliki v drugi bazi, sama po sebi ne ovira ugotovitve obstoja jemanja izvlečkov. Isto velja za okoliščino, ki jo je predložitveno sodišče navedlo v svojem četrtem vprašanju, glede obstoja razlik v organizacijski strukturi zadevnih dveh baz podatkov.
- 49 V zvezi s tem je treba prav tako pojasniti, da bi, če bi se ugotovilo – kar pa je dolžno presoditi predložitveno sodišče – da je bila vsebina ali bistveni del vsebine baze podatkov, varovane s pravico *sui generis*, brez dovoljenja njenega izdelovalca prenesen na nosilec, ki pripada drugi osebi, da bi ga slednja nato dala na razpolago javnosti, na primer v obliki druge, morda spremenjene baze podatkov, taka okoliščina lahko poleg obstoja jemanja izvlečkov razkrila tudi ponovno uporabo v smislu člena 7 Direktive 96/9, saj se pojem ponovne uporabe nanaša na vsako nedovoljeno dejanje posredovanja vsebine zavarovane baze podatkov ali njenega bistvenega dela javnosti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo The British Horseracing Board in drugi, točki 61 in 67).
- 50 Kot je navedla Komisija, je treba poleg tega poudariti, da bi se lahko okoliščina – katere obstoj mora prav tako potrditi predložitveno sodišče – da naj bi do nezakonitega jemanja izvlečkov iz zavarovane baze podatkov prišlo za izdelavo in prodajo nove baze podatkov, ki je konkurenčna prvotni bazi, glede na primer izkazala kot pomembna za presojo obsega škode, ki jo je s tem dejanjem povzročil izdelovalec zadnjenavedene baze.

- 51 Okoliščino, ki jo je prav tako navedlo predložitveno sodišče v svojem četrtem vprašanju, da se vsebinske in tehnične značilnosti, predstavljene v vsebini baze podatkov, pojavljajo tudi v vsebini druge baze podatkov, je mogoče razlagati kot pokazatelja prenosa med tema bazama podatkov in torej jemanja izvlečkov. Kot je poudarila družba Lakorda, je vendar dolžnost predložitvenega sodišča, da presodi, ali tega naključja ni mogoče razložiti z drugimi dejavniki, kot je uporaba istih virov med izdelavo obeh baz podatkov in pojavljanje takih značilnosti v teh skupnih virih.
- 52 Tako kot trdi bolgarska vlada, je treba pojasniti tudi to, da dejstvo, da se gradivo, ki ga je izdelovalec baze podatkov pridobil od virov, ki niso javno dostopni, pojavlja tudi v bazi podatkov drugega izdelovalca, samo po sebi ne zadostuje za dokaz prenosa z nosilca prve baze podatkov na nosilec druge, glede na možnost, da je izdelovalec druge baze podatkov navedeno gradivo prav tako neposredno zbral pri istih virih, ki jih je uporabil prvi izdelovalec. Tako dejstvo pa je lahko vendarle pokazatelj jemanja izvlečkov.
- 53 Nazadnje, kot sta trdili bolgarska vlada in Komisija, bi se lahko seveda okoliščina – na katero se sklicuje družba Lakorda v postopku v glavni stvari in ki je bila povod za peto vprašanje predložitvenega sodišča – da gre za izviren računalniški program, ki ga za upravljanje svoje baze podatkov uporablja domnevni kršitelj pravice *sui generis* izdelovalca druge baze podatkov, odvisno od primera, pokazala za pomembno v okviru Direktive Sveta 91/250/EGS z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov (UL L 122, str. 42) (glej v tem smislu uvodno izjavo 23 in člen 2(a) Direktive 96/9).
- 54 Nasprotno pa taka okoliščina sama po sebi ne more izključiti, da celotno gradivo ali del tega z nosilca baze podatkov domnevnega kršitelja izvira iz nedovoljenega prenosa tega gradiva, ki je bil opravljen z nosilca varovane baze podatkov.

55 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na prvo, četrto in peto vprašanje odgovoriti tako:

- Razmejitev med pojmom „stalni prenos“ in „začasni prenos“ v smislu člena 7 Direktive 96/9 temelji na merilu trajanja shranjevanja gradiva, ki je bilo izvlečeno iz varovane baze podatkov, na drugem nosilcu, ki ni isti kot nosilec te baze podatkov. Trenutek izvedbe jemanja izvlečkov v smislu navedenega člena 7 iz varovane baze podatkov, dostopne z elektronskimi sredstvi, se ujema s trenutkom namestitve gradiva, na katero se nanaša dejanje prenosa, na drug nosilec, ki ni isti kot nosilec te baze podatkov. Ta pojem jemanje izvlečkov ni odvisen od cilja, ki ga ima storilec obravnavanega dejanja, od morebitnih sprememb, ki jih je slednji vnesel v tako preneseno gradivo, niti od morebitnih razlik v organizacijski strukturi zadevnih baz podatkov.

- Okoliščino, da se stvarni in tehnični podatki iz vsebine varovane baze podatkov nekega izdelovalca pojavljajo tudi v vsebini baze podatkov drugega izdelovalca, je mogoče razlagati kot pokazatelja jemanja izvlečkov v smislu člena 7 Direktive 96/9, razen če je mogoče tako naključje razložiti z drugimi dejavniki, ne pa s prenosom med zadevnima bazama podatkov. Dejstvo, da se gradivo, ki ga je izdelovalec baze podatkov pridobil iz virov, ki niso dostopni javnosti, pojavlja tudi v bazi podatkov drugega izdelovalca, samo po sebi ni zadosten dokaz za obstoj takega jemanja izvlečkov, lahko pa je njegov pokazatelj.

- Vrsta računalniških programov za upravljanje elektronskih baz podatkov ni merilo za presojo obstoja jemanja izvlečkov v smislu člena 7 Direktive 96/9.

Drugo, tretje in šesto vprašanje: pojem „bistveni del vsebine baze podatkov“ v smislu člena 7 Direktive 96/9

- 56 Z drugim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, kako je treba razlagati pojem jemanje izvlečkov „bistvenega dela“ baze podatkov, ocenjenega količinsko, v smislu člena 7 Direktive 96/9, kadar zadevne baze podatkov sestavljajo ločene „podskupine“ (module), ki so samostojni tržni proizvodi.
- 57 S tretjim vprašanjem naj bi se v bistvu izvedelo, ali okoliščina, da je izdelovalec baze podatkov nekatero gradivo, ki naj bi bilo iz nje izvlečeno, pridobil iz vira, ki ni prosto dostopen javnosti, lahko vpliva na razlago pojma „bistveni del“ vsebine baze podatkov, ocenjen količinsko, v smislu člena 7 Direktive 96/9.
- 58 S šestim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, kako je treba v okviru člena 7 Direktive 96/9 razlagati pojem „bistveni del vsebine baze podatkov“ ob upoštevanju pojasnil, ki jih že vsebuje sodna praksa Sodišča, kadar ta baza podatkov zajema uradne akte, ki so dostopni javnosti, kot so zakonski in posamični akti državnih izvršnih organov, njihovi uradni prevodi ter sodna praksa.
- 59 V zvezi z drugim vprašanjem, ki ga je zastavilo predložitveno sodišče, je treba opozoriti, da se v skladu s sodno prakso Sodišča pojem bistveni del vsebine varovane baze podatkov, ocenjen količinsko, nanaša na količino gradiva, ki je bilo izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno iz te baze podatkov, in ga je treba presoјati glede na količino njene celotne vsebine. Če uporabnik jemlje izvlečke in/ali ponovno uporablja količinsko velik del vsebine baze podatkov, za katere izdelavo so bila potrebna znatna sredstva, je

sorazmerno znatna tudi naložba, ki ustreza izvlečenemu in/ali ponovno uporabljenemu delu (glej zgoraj navedeno sodbo *The British Horseracing Board* in drugi, točka 70).

- 60 Kot je navedla Komisija, je treba na tem mestu dodati, da obseg vsebine baze podatkov na nosilcu, iz katere naj bi bilo preneseno gradivo, ki izvira iz varovane baze podatkov, nasprotno ni pomemben za presojo, ali gre za bistveni del vsebine baze, na katero se nanaša jemanje izvlečkov in/ali ponovna uporaba.
- 61 Sicer pa, kot so poudarile tako družba *Apis* kot bolgarska vlada in Komisija, se z vidika količine presoja bistvene narave jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe v vsakem primeru lahko opravi le ob upoštevanju celotnega gradiva, ki je lahko varovano s pravico *sui generis*, zaradi, prvič, njegove lastnosti, da sestavlja bazo podatkov v smislu člena 1(2) Direktive 96/9, in drugič, znatnosti naložbe, povezane z izdelavo te baze v smislu člena 7(1) navedene direktive.
- 62 Zato je treba v primeru, kakršnega je navedlo predložitveno sodišče v svojem drugem vprašanju, če celotno gradivo sestavlja več ločenih „podskupin“, za presojo, ali sta se jemanje izvlečkov in/ali ponovna uporaba, ki sta se domnevno izvedla na podlagi ene od teh podskupin, nanašala na bistveni del vsebine baze podatkov, ocenjen količinsko, najprej ugotoviti, ali ta podskupina sama sestavlja bazo podatkov v smislu Direktive 96/9 (glej v tem smislu sodbo z dne 9. novembra 2004 v zadevi *Fixtures Marketing*, C-444/02, ZOdl., str. I-10549, točke od 19 do 32), ki poleg tega izpolnjuje pogoje za varstvo s pravico *sui generis*, ki so naštetih v členu 7(1) te direktive.
- 63 Če je tako, je treba obseg gradiva, ki naj bi bilo izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno iz zadevne podskupine, primerjati z obsegom celotne vsebine zgolj te podskupine.

- 64 Če ni tako in torej le celotno gradivo, katerega del je zadevna podskupina, sestavlja bazo podatkov, ki je lahko varovana s pravico *sui generis* na podlagi člena 1(2) v povezavi s členom 7(1) Direktive 96/9, je treba primerjati obseg gradiva, ki je bilo domnevno izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno iz te podskupine in morebiti iz drugih podskupin, z obsegom vsebine navedene celote.
- 65 Prav tako je treba v zvezi s tem pojasniti, da okoliščina, da se različne podskupine istega gradiva ločeno prodajajo kot samostojni proizvodi, sama po sebi ne zadošča, da bi se jih štelo za bazo podatkov, ki je lahko varovana s pravico *sui generis*. Taka opredelitev namreč ne temelji na tržni presoji, temveč na izpolnitvi vseh pravnih pogojev, navedenih v členih 1(2) in 7(1) navedene direktive.
- 66 Kar zadeva tretje vprašanje predložitvenega sodišča, je treba poudariti, da se v skladu s sodno prakso Sodišča izraz bistveni del, ocenjen kakovostno, vsebine varovane baze podatkov nanaša na višino naložbe v pridobivanje, preverjanje ali predstavitev vsebine predmeta dejanja jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe, ne glede na to, ali je ta predmet količinsko bistveni del splošne vsebine varovane baze podatkov. Količinsko zanemarljiv del vsebine baze podatkov namreč lahko s stališča pridobivanja, preverjanja ali predstavitve pomeni veliko človeško, tehnično ali finančno naložbo (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo *The British Horseracing Board* in drugi, točka 71).
- 67 Ob upoštevanju uvodne izjave 46 Direktive 96/9, v skladu s katero obstoj pravice *sui generis* ne omogoči nastanka nove pravice na samih delih, podatkih ali gradivu baze podatkov, je bilo med drugim razsojeno, da resnična vrednost gradiva, ki ga zadeva dejanje jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe, ni ustrezno merilo za presojo glede tega (glej zgoraj navedeno sodbo *The British Horseracing Board* in drugi, točki 72 in 78).

- 68 Glede na to, na kar je bilo opozorjeno v točki 66 te sodbe, lahko okoliščina, da je izdelovalec baze gradivo, ki je bilo domnevno izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno iz baze podatkov, zavarovane s pravico *sui generis*, pridobil iz virov, ki niso javno dostopni – glede na pomen človeških, tehničnih in/ali finančnih sredstev, ki jih je uporabil za zbiranje zadevnega gradiva pri takih virih – vpliva na presojo obstoja znatne naložbe, povezane s „pridobivanjem“ tega gradiva v smislu člena 7(1) Direktive 96/9 (glej v tem smislu sodbo z dne 9. novembra 2004 v zadevi Fixtures Marketing, C-46/02, ZOdl., str. I-10365, točki 34 in 38) in tako lahko vpliva na opredelitev slednjega kot bistvenega dela zadevne baze podatkov, ocenjenega količinsko.
- 69 Nazadnje, glede okoliščine, ki jo predložitveno sodišče navaja v šestem vprašanju, v zvezi s prisotnostjo uradnega javno dostopnega gradiva v zadevni bazi podatkov, je treba poudariti, da tako iz splošne formulacije, uporabljene v členu 1(2) Direktive 96/9 za opredelitev pojma baza podatkov v smislu te direktive, kot iz namena varstva s pravico *sui generis* izhaja, da je zakonodajalec Skupnosti nameraval temu pojmu dati širok pomen, ki še zlasti ne bi bil odvisen od ugotovitev o vsebini celotnega zadevnega gradiva (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Fixtures Marketing, C-444/02, točke od 19 do 21).
- 70 Sicer pa, kot izhaja iz člena 7(4) Direktive 96/9, pravica *sui generis* velja ne glede na upravičenost te baze podatkov in/ali njene vsebine do varstva zlasti z avtorsko pravico.
- 71 Kot je poudarila bolgarska vlada, iz tega sledi, da okoliščina – na katero se sklicuje družba Lakorda, da gradivo, ki ga vsebuje pravno informacijski sistem družbe Apis, zaradi svojega uradnega značaja ne more biti zaščiten z avtorsko pravico – kot taka ne opravičuje tega, da se celota, ki vsebuje tako gradivo, ne bi opredelila kot „baza podatkov“ v smislu člena 1(2) Direktive 96/9 ali da taka celota ne bi bila varovana s pravico *sui generis*, ki jo uvaja člen 7 te direktive.

72 Zato, kot so trdile družba Apis, bolgarska vlada in Komisija, uradni značaj in možnost dostopa javnosti do celotnega gradiva ali njegovega dela, zbranega v celoto podatkov, predložitvenega sodišča ne razrešujeta dolžnosti, da ob upoštevanju vseh pomembnih dejanskih okoliščin preveri, ali je ta celota zbirka podatkov, ki bi lahko bila zaradi kakovostno ali količinsko znatne naložbe, ki je bila potrebna za pridobivanje, preverjanje ali predstavitev celotne vsebine, varovana s pravico *sui generis* (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Fixtures Marketing, C-46/02, točke od 32 do 38).

73 Še manj pa okoliščina, da vsebina varovane baze podatkov zajema predvsem uradno gradivo, ki je dostopno javnosti, nacionalno sodišče razrešuje dolžnosti, da za presojo, ali gre za dejanje jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe bistvenega dela navedene vsebine, preveri, ali gradivo, ki naj bi bilo izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno iz navedene baze podatkov, pomeni bistveni del njene celotne vsebine, ocenjen količinsko, oziroma – odvisno od primera – pomeni tak bistveni del, ocenjen kakovostno, ker zahteva veliko človeško, tehnično ali finančno naložbo s stališča pridobivanja, preverjanja ali predstavitve.

74 Ob upoštevanju navedenega je treba na drugo, tretje in šesto vprašanje odgovoriti, tako:

- Člen 7 Direktive 96/9 je treba razlagati tako, da je treba v primeru celote gradiva, ki zajema več ločenih podskupin, obseg domnevno izvlečenega in/ali ponovno uporabljenega gradiva ene od teh podskupin za presojo obstoja jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe bistvenega dela baze podatkov, ocenjenega količinsko, v smislu navedenega člena, primerjati z obsegom celotne vsebine te podskupine, če slednja kot taka sestavlja bazo podatkov, ki ustreza pogojem za varstvo s pravico *sui generis*. V nasprotnem primeru, in če navedena celota sestavlja tako zavarovano bazo podatkov, je treba primerjati obseg domnevno izvlečenega in/ali ponovno uporabljenega gradiva različnih podskupin te celote z njegovim celotnim obsegom.

- Okoliščina, da je domnevno izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno gradivo baze podatkov, ki je varovana s pravico *sui generis*, njen izdelovalec pridobil od virov, ki niso javno dostopni, lahko glede na pomen človeških, tehničnih ali finančnih sredstev, ki jih je ta izdelovalec uporabil za zbiranje obravnavanega gradiva pri takih virih, vpliva na opredelitev slednjega kot bistvenega dela zadevne baze podatkov, ocenjenega kakovostno, v smislu člena 7 Direktive 96/9.

- Uradni značaj in možnost dostopa javnosti do dela gradiva, ki ga vsebuje baza podatkov, nacionalnega sodišča ne razrešujeta dolžnosti, da za presojo, ali gre za dejanja jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe bistvenega dela navedene vsebine, preveri, ali gradivo, ki naj bi bilo izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno iz te baze podatkov, pomeni bistveni del njene celotne vsebine, ocenjen količinsko, oziroma – odvisno od primera – pomeni tak bistveni del, ocenjen kakovostno, ker zahteva veliko človeško, tehnično ali finančno naložbo s stališča pridobivanja, preverjanja ali predstavitve.

Stroški

⁷⁵ Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Razmejitev med pojmom „stalni prenos“ in „začasni prenos“ v smislu člena 7 Direktive 96/9 temelji na merilu trajanja shranjevanja gradiva, ki je bilo izvlečeno iz varovane baze podatkov, na drugem nosilcu, ki ni isti kot nosilec te**

baze podatkov. Trenutek izvedbe jemanja izvlečkov v smislu navedenega člena 7 iz varovane baze podatkov, dostopne z elektronskimi sredstvi, se ujema s trenutkom namestitve gradiva, na katero se nanaša dejanje prenosa, na drug nosilec, ki ni isti kot nosilec te baze podatkov. Ta pojem jemanja izvlečkov ni odvisen od cilja, ki ga ima storilec obravnavanega dejanja, od morebitnih sprememb, ki jih je slednji vnesel v tako preneseno gradivo, niti od morebitnih razlik v organizacijski strukturi zadevnih baz podatkov.

Okoliščino, da se stvarni in tehnični podatki iz vsebine varovane baze podatkov nekega izdelovalca pojavljajo tudi v vsebini baze podatkov drugega izdelovalca, je mogoče razlagati kot pokazatelja jemanja izvlečkov v smislu člena 7 Direktive 96/9, razen če je mogoče tako naključje razložiti z drugimi dejavniki, ne pa s prenosom med zadevnima bazama podatkov. Dejstvo, da se gradivo, ki ga je izdelovalec baze podatkov pridobil iz virov, ki niso dostopni javnosti, pojavlja tudi v bazi podatkov drugega izdelovalca, samo po sebi ni zadosten dokaz za obstoj takega jemanja izvlečkov, lahko pa je njegov pokazatelj.

Vrsta računalniških programov za upravljanje elektronskih baz podatkov ni merilo za presojo obstoja jemanja izvlečkov v smislu člena 7 Direktive 96/9.

2. Člen 7 Direktive 96/9 je treba razlagati tako, da je treba v primeru celote gradiva, ki zajema več ločenih podskupin, obseg domnevno izvlečenega in/ali ponovno uporabljenega gradiva ene od teh podskupin za presojo obstoja jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe bistvenega dela baze podatkov, ocenjenega količinsko, v smislu navedenega člena, primerjati z obsegom celotne vsebine te podskupine, če slednja kot taka sestavlja bazo podatkov, ki

ustreza pogojem za varstvo s pravico *sui generis*. V nasprotnem primeru, in če navedena celota sestavlja tako zavarovano bazo podatkov, je treba primerjati obseg domnevno izvlečenega in/ali ponovno uporabljenega gradiva različnih podskupin te celote z njegovim celotnim obsegom.

Okoliščina, da je domnevno izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno gradivo baze podatkov, ki je varovana s pravico *sui generis*, njen izdelovalec pridobil od virov, ki niso javno dostopni, lahko glede na pomen človeških, tehničnih ali finančnih sredstev, ki jih je ta izdelovalec uporabil za zbiranje obravnavanega gradiva pri takih virih, vpliva na opredelitev slednjega kot bistvenega dela zadevne baze podatkov, ocenjenega kakovostno, v smislu člena 7 Direktive 96/9.

Uradni značaj in možnost dostopa javnosti do dela gradiva, ki ga vsebuje baza podatkov, nacionalnega sodišča ne razrešujeta dolžnosti, da za presojo, ali gre za dejanja jemanja izvlečkov in/ali ponovne uporabe bistvenega dela navedene vsebine, preveri, ali gradivo, ki naj bi bilo izvlečeno in/ali ponovno uporabljeno iz te baze podatkov, pomeni bistveni del njene celotne vsebine, ocenjen količinsko, oziroma – odvisno od primera – pomeni tak bistveni del, ocenjen kakovostno, ker zahteva veliko človeško, tehnično ali finančno naložbo s stališča pridobivanja, preverjanja ali predstavitve.

Podpisi